

დანიელის წიგნი — ას სამოცდაჩვიდმეტი

144,000-ის დაბეჭდვა: შეხედულებები დანიელის ხილვიდან და წინასწარმეტყველური სიმბოლიზმიდან

Jeff Pippenger

2024-04-07

დანიელს მეათე თავში სამჯერ შეეხნენ: პირველად და უკანასკნელად — გაბრიელმა, ხოლო შუაში შეხება ქრისტესგან იყო. სწორედ ეს შუა შეხება იყო, როდესაც დანიელმა ყველაზე მძაფრად იგრძნო თავისი გახრწნილება, რადგან ჭეშმარიტების შუა ნიშნული აჯანყებას წარმოადგენს. დანიელს მეორედ მიქაელი შეეხო, რადგან იგი ოცდაერთი დღის დასასრულს ჩამოვიდა.

სამნახევარი სიმბოლური დღის დასასრულს, რომლის განმავლობაშიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე ქუჩაში მკვდრად წევს, ხმა აღადგენს ამ ორ მოწმეს. სწორედ მთავარანგელოზის ხმა აღადგენს მათ. მიქაელის ჩამოსვლა დანიელის მეათე თავში, ოცდამეორე დღეს, თანხვედრაშია ორი მოწმის აღდგომასთან 2023 წელს. მაშინ, როცა ორი მოწმე ქუჩაში მკვდარი იწვა, ეზეკიელს ეჩვენა მათი მიმოფანტული ძვლები და ჰკითხეს, ფიქრობდა თუ არა, რომ ხეობაში მდებარე ეს მკვდარი, გამხმარი ძვლები შეიძლებოდა აღმდგარიყო; და ეზეკიელი მხოლოდ ამას პასუხობდა: „უფალო, შენ იცი.“

შემდეგ ეზეკიელს ებრძანა, რომ წინასწარმეტყველება ეთქვა ძვლებისთვის; მანაც ასე მოიქცა, და როცა იწინასწარმეტყველა, ისინი შეერთდნენ, მაგრამ ჯერ კიდევ არ იყვნენ ცოცხალნი. ეზეკიელის პირველი წინასწარმეტყველება იყო ძვლების შეკრება ერთად, თუმცა საჭირო იყო მეორე წინასწარმეტყველება, რათა ძვლები აღდგენილიყვნენ, როგორც მხედრობა. ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება იყო მესამე ვაის წინასწარმეტყველება, როგორც ეს წარმოდგენილია ოთხი ქარით, რომლებმაც ძვლებს სიცოცხლე შთაბერეს. პირველი ადამი სრულყოფილად შეიქმნა, მაგრამ შემდგომ შესცოდა და სიკვდილი გადასცა მთელ თავის შთამომავლობას. ეზეკიელის მკვდარი ძვლების აღდგომა პარალელურია ადამის შექმნისა მის სრულყოფილებაში, რადგან ადამი პირველად გამოისახა, შემდეგ კი უფალმა შთაბერა მას სიცოცხლის სუნთქვა.

ეს არ ნიშნავს, რომ ორი მოწმე, როდესაც სიცოცხლეში დაბრუნდებიან, განდიდებულ სხეულებს მიიღებენ, რადგან ეს მეორე მოსვლამდე არ ხდება; არამედ მათი აღდგომა პარალელს ავლებს დანიელის ხილვასთან — მიზეზობრივ „მარაჰ“ ხილვასთან — როდესაც ისინი იცვლებიან იმ სახედ, რომელსაც მაშინ ჰვრეტენ. სტრიქონზე სტრიქონი, დაბეჭდვაზე დაბეჭდვა, დაბეჭდვის პროცესი წინასწარმეტყველური მოწმობით მეტად გულდასმით არის გადმოცემული.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, „სამნახევარი დღის შემდეგ ღმრთისაგან სიცოცხლის სული შევიდა“ ორ მოწმეში, „და ისინი“ შემდეგ „დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათზე, რომელნიც მათ ხედავდნენ,“ და შემდეგ გაისმა „დიდი ხმა ზეციდან, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდიით აქ. და ისინი ღრუბლით

ავიდნენ ზეცად; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი.“

ჯერ სული შევიდა მათში, შემდეგ ისინი დადგნენ თავიანთ ფეხზე, და როდესაც დადგნენ, შიში დაეცა მათ მტრებზე, რომელნიც უწინ ხარობდნენ მათი სიკვდილით. შემდეგ ხმა მოუხმო მათ ზემოთ, და მათი მტრები ამ მოვლენას შეესწრებიან. ეზეკიელთან ისინი პირველად ველზე მიმოფანტულ და მკვდრებად არიან წარმოჩენილნი, შემდეგ ცხადდება წინასწარმეტყველება, რომელიც მათ ერთად კრებს, შემდეგ კი მეორე წინასწარმეტყველება აიძულებს მათ აღდგნენ, როგორც ძლევამოსილი ლაშქარი. დანიელთან იგი პირველად ხედავს დიდ ხილვას, რომელიც ორ კლასად განყოფას წარმოშობს, და ამის შემდეგ მას სამჯერ ეხევიან.

პირველად, როდესაც მას შეეხნენ, ძალა არ ჰქონდა; იგი ღრმა ძილში იყო და მისი სახე მიწისკენ იყო მიქცეული. ძილი სიკვდილს აღნიშნავს. მიუხედავად ამისა, მან წარმოთქმული სიტყვები მოისმინა.

ნუ გაიკვირვებთ ამას; რადგან მოვა ჟამი, როდესაც ყველა, ვინც სამარხებშია, მოისმენს მის ხმას. იოანე 5:28.

შემდეგ გაბრიელმა დანიელი ხელებსა და მუხლებზე დასცა, და მერე უბრძანა, წამოდგარიყო; დანიელი ასეც მოიქცა, თუმცა ცახცახებდა. ამის შემდეგ მან გაბრიელის სიტყვები მოისმინა, მაგრამ უხმოდ დარჩა. ეზეკიელმაც იხილა ქრისტეს ხილვა, და ამან მოვლენათა მსგავსი თანამიმდევრობა გამოიწვია.

და მათ თავთა ზედა მყოფი მყარის ზემოთ იყო ტახტის მსგავსი ხატი, საფირონის ქვის შესახედაობისებრი; და ტახტის მსგავსი ხატის ზემოთ იყო ადამიანის მსგავსების ხატი, მის ზედა. და ვიხილე ქარვისფერის მსგავსი, ვითარცა ცეცხლის შესახედაობა, ირგვლივ მის შიგნით, მისი წელთა შესახედაობიდან ზემოთ; და მისი წელთა შესახედაობიდან ქვემოთაც ვიხილე თითქოს ცეცხლის შესახედაობა, და მას ჰქონდა ბრწყინვალეობა ირგვლივ. როგორც წვიმიან დღეს ღრუბელში მყოფი ცისარტყელის შესახედაობაა, ისეთი იყო ირგვლივ მყოფი ბრწყინვალეობის შესახედაობა. ეს იყო უფლის დიდების მსგავსების შესახედაობა. და როცა ვიხილე იგი, პირქვე დავემხე და მომესმა ხმა ერთისა, რომელიც მეტყველებდა. და მითხრა მან: კაცის ძეო, დადექ შენს ფეხებზე, და მე გეტყვი შენ. და სული შევიდა ჩემში, როცა მელაპარაკებოდა მე, და დამაყენა ჩემს ფეხებზე, რათა მომესმინა იმისა, ვინც მელაპარაკებოდა. ეზეკიელი 1:26–2:2.

ხილვამ ეზეკიელიცა და დანიელიც მტვრად დაამდაბლა, და ისინი პირქვე დაემხნენ მიწაზე. იმ მდგომარეობაშიც ორივენი კვლავ ისმენდნენ უფლის სიტყვას, და ორივე წამოყენებულ იქნა, რათა მოესმინათ მათთვის ნათქვამი სიტყვები; და როცა ეს სიტყვები მოისმინეს, „სული შევიდა“ მათში. ღვთაებრივთან შეერთება აღსრულდება ღვთის სიტყვის მიღებით, რომელიც სულიწმიდის მიერ გადაიცემა. „სიტყვა“ არის ის, რაც ღვთაებრივს გადასცემს კაცობრიობას. ეს ჭეშმარიტება აუცილებელია იქნეს აღიარებული, რათა გაგებულ იქნეს იმ წინასწარმეტყველური ისტორიის სიმძიმე და მნიშვნელობა, რომელსაც გაბრიელი მეთერთმეტე თავში დანიელს აწვდის. მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორია არის ის არხი,

რომლის მეშვეობითაც წმიდა ზეთი ბრძენ ქალწულებს გადაეცემა.

ეზეკიელთან ერთად მას დაუყოვნებლივ ეძლევა მითითება, რომ მან ლაოდიკიურ ადვენტიზმს უნდა წარუდგინოს უწყება, თუმცა ეზეკიელს თავიდანვე ეცნობება, რომ ლაოდიკიური ადვენტიზმი არ ისმენს მის სიტყვებს, რადგან ისინი ურჩი სახლია. ეზეკიელის გამოცდილება ესაიას გამოცდილებაა მეექვსე თავში, და ამრიგად, ორი მოწმის საფუძველზე, როდესაც ღმერთი დანიელს ძილისაგან აღვიძებს, რაც სიკვდილის სიმბოლოა, დანიელს ეძლევა უწყება ლაოდიკიური ადვენტიზმის ურჩი სახლისთვის, მაგრამ ისინი არ მოისმენენ.

შემდეგ დანიელს მეორედ შეეხება თვით ქრისტე, რომელიც მის ბაგეებს ეხება, ისევე როგორც ესაიას ბაგეებს შეეხო საკურთხევლიდან აღებული ნაკვერცხლით. შემდეგ დანიელს შეეძლო ლაპარაკი, მაგრამ იგი კვლავ უძლური იყო და კვლავ არ ჰქონდა სუნთქვა. ეზეკიელის თანახმად, სუნთქვა მოდის „ოთხი ქარის“ უწყებით, რაც ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება იყო. ეზეკიელის წინასწარმეტყველება ოთხი ქარის შესახებ შეესაბამება დანიელის მესამე შეხებას, რადგან სწორედ მაშინ შედის სუნთქვა ძვლებში და ისინი დგებიან, როგორც ძლიერი ლაშქარი. დანიელის მესამე შეხებისას იგი ძალმოსილი ხდება.

2020 წლის 18 ივლისს ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხი გაიფანტა და შევიდა იგავის დაყოვნების დროში. დაბეჭდვის ისტორია ილუსტრირებული იყო 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლის აჯანყებამდე არსებულ ისტორიაში. იქ წარმოდგენილი ისტორიის ხაზი თანხვდება 2001 წლის 11 სექტემბრიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე პერიოდს, თუმცა იგი ასევე თანხვდება 2020 წლის 18 ივლისიდან საკვირაო კანონამდე არსებულ ისტორიას. ეს წინასწარმეტყველური ფენომენი ემყარება იმ ფაქტს, რომ სიმბოლოებს ერთზე მეტი მნიშვნელობა აქვთ, ხოლო მათი მნიშვნელობა უნდა განისაზღვროს იმ კონტექსტის მიხედვით, რომელშიც ისინი გამოიყენებიან.

როცა ვიხილავთ სამი ანგელოზიდან რომელიმეს მოსვლასა და მოქმედებას, ისინი ერთსა და იმავე მოვლენათა თანამიმდევრობას ემორჩილებიან. ისინი მოდიან იმ მომენტში, როცა მათთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველება იხსნება. ეს წინასწარმეტყველება სამ საფეხურზეა აგებული: მისი მოსვლა, მისი გაძლიერება და მის დასასრულს დახურული კარი. ისტორიის ფარგლებში სხვა ნიშნულებიც არსებობს, მაგრამ სამი ანგელოზიდან რომელიმეს მოსვლის სამი საცდელი ნიშნული ასეთია: პირველი ნიშნული, სადაც წინასწარმეტყველება იხსნება. გახსნილი უწყება დადასტურების მეშვეობით ძლიერდება, ხოლო ეს დადასტურება და გაძლიერება შემდეგ იმ ისტორიის კაცებსა და ქალებს გამოსცდის. ისტორიის დასასრული წარმოშობს ლაკმუსის გამოცდას, რომელიც ცხადყოფს, მესამე გამოცდასთან მდგომნი ბრძენნი არიან თუ უგუნურნი.

2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორიიდან კვირის კანონამდე შესაძლებელია სამი ანგელოზის ამოცნობა. პირველი მოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, მეორე მოვიდა 2020 წლის 18 ივლისს, ხოლო მესამე მოდის მალე მოსალოდნელ კვირის კანონთან ერთად (ლაკმუსის გამოცდა). 1844 წლის 22 ოქტომბერი შეესაბამება 2001 წლის 11 სექტემბერს,

ხოლო 1856 წელი შეესაბამება 2020 წლის 18 ივლისს, და 1863 წელი შეესაბამება კვირის კანონს. ამასთან, 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლამდე პერიოდი ასევე შეესაბამება 2020 წლის 18 ივლისიდან კვირის კანონამდე პერიოდს, რადგან 18 ივლისი იყო დაბეჭდვის ისტორიის მეორე ანგელოზის მოსვლა. შემდეგი ისტორია კვლავაც მართებულად განისაზღვრება, როგორც უბრალოდ ნებისმიერი ანგელოზის სასაზღვრო ნიშნები.

2020 წლის 18 ივლისს გამოიფინა ჭეშმარიტება, რომელიც იმ თაობის გამოსაცდელად იყო განკუთვნილი. ამ ისტორიის მეორე ნაბიჯი არის დრო, როდესაც ორი მოწმე აღდგება. შემდეგ ისინი გამოიცდებიან იმით, მიიღებენ თუ არა იმ დროს გამოცხადებულ ნათელს, რაც ახლა მიმდინარეობს. შემდეგ კი კვირის კანონზე (გამოსაცდელი ქვა) გამოვლინდება, ვინ არის და ვინ არ არის გონიერი ქალწული. როდესაც ამ ისტორიას უბრალოდ ერთი ანგელოზის სტრუქტურად განვიხილავთ და შემდეგ 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1863 წლის აჯანყებამდე მონაკვეთს 2020 წლის 18 ივლისიდან კვირის კანონამდე არსებულ ისტორიას გადავაფენთ, ვხედავთ, რომ 1849 წელს დამ უაითმა მიუთითა, რომ უფალმა კვლავ გაიწოდა თავისი ხელი, რათა შეეკრიბა თავისი ხალხის ნაშთი.

1844 წლის 22 ოქტომბრიდან 1849 წლამდე ღვთის ხალხი გაფანტული იყო. 1850 წელს მათ შექმნეს აბაკუმის ორი დაფიდან მეორე. 1851 წლის იანვარში ისინი Review-ში აქვეყნებდნენ ახალი სქემის შესახებ განცხადებას. ღვთის ხალხი გაფანტული იყო, და მესამე ანგელოზი მოვიდა ნათლით. შემდეგ ღმერთმა კვლავ იწყო მათი შეკრება და შემდეგ მისცა მათ იმ უწყების თვალსაჩინო გამოსახულება, რომელიც მათ უნდა ექადაგათ, როგორც ეს 1842 წელს გააკეთა. ნათელი, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბერს მოვიდა, ცოდნის გამრავლება იყო და იგი, მისი ხელმძღვანელობით, განაგრძობდა განვითარებას; ხოლო 1856 წელს ამ ნათლის ქვაკუთხედი იქნა წარმოდგენილი. ეს ნათელი იყო „შვიდ ჟამზე“, რომელიც იყო პირველი ნათელი, რომელიც უილიამ მილერმა შეიცნო, და რომელიც წარმოდგენილი იყო როგორც ერთ-ერთი იმ წინასწარმეტყველებათაგანი, რომელიც 1844 წლის 22 ოქტომბერს აღსრულდა.

„შვიდი ჟამის“ ნათელი, 1856 წელს, იყო როგორც მილერისთვის, პირველი ანგელოზის მაცნისთვის, მიცემული ცოდნის გამრავლების დასასრული, ისე მესამე ანგელოზის იმ ნათელის დასასრული, რომელიც მიცემულ იქნა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 1856 წელს ამ ნათლის უარყოფა იყო როგორც 1798 წელს დაბეჭდილიდან გახსნილი ცოდნის გამრავლების უარყოფა, ასევე 1844 წლის 22 ოქტომბერს გახსნილი ცოდნის გამრავლებისაც; და იგი უარყოფილ იქნა მათ მიერ, ვინც მაშინ და იქ გადავიდნენ ფილადელფიის გამოცდილებიდან ლაოდიკიის გამოცდილებაში. 1863 წლის აჯანყება იყო მესამე, და ლაკმუსის, გამოცდა, რაც გამოვლინდა ყალბი დიაგრამით, რომელმაც „შვიდი ჟამის“ ნათელი მოაშორა.

1844 წლის 19 აპრილის პირველი იმედგაცრუება ღვთის მიერ ფილადელფიურ მოძრაობას, პირველი ანგელოზის მოძრაობას, მოევლინა იმით, რომ მან თავისი ხელი დააფარა 1843 წლის პიონერულ დიაგრამაზე ზოგიერთი რიცხვის შეცდომას. 2020 წლის 18 ივლისის პირველი იმედგაცრუება კაცთა მიერ ლაოდიკიურ მოძრაობას, მესამე

ანგელოზის მოძრაობას, მოველინა იმით, რომ მათ უგულებელყვეს ის ფაქტი, რომ 1844 წლის 22 ოქტომბერს ქრისტემ ზეცისკენ აღაპყრო თავისი ხელი და დაფიცა, რომ დრო აღარ იქნებოდა. 2020 წლის 18 ივლისს გაიხსნა ერთი უწყება, რომელიც ამ ქალწულთა თაობის გამოსაცდელად იყო მოცემული. როგორც 1850 წელს, ასევე 2023 წელს უფალმა მეორედ გაიწოდა თავისი ხელი, რათა შეეკრიბა ერთად ეზეკიელის მკვდარი ძვლები, რომლებიც 2020 წლის 18 ივლისიდან ქუჩაში მკვდრად ეყარნენ. 1851 წლისათვის არსებობდა უწყების ახალი ხილული წარმოდგენა, რომელიც იყო აბაკუმის მეორე თავის წინასწარმეტყველების აღსრულება; ამგვარად იდენტიფიცირდება, რომ 2023 წლის შემდეგ უფალს ექნება ახალი ცოცხალი დროშა, რომელიც ასაწევად არის გამზადებული და რომელიც აბაკუმის ორი დაფით არის წინასახებული.

ჰაბაკუკის ორი დაფა წინასწარ იქნა ნაჩვენები როგორც ათი მცნების ორი დაფით, და აგრეთვე როგორც ორმოციქულთა დღესასწაულზე შეწირული ორი რწევის პური. ას ორმოცდაოთხი ათასი განსაზღვრულნი არიან როგორც პირველნაყოფთა შესაწირავი, და ისინი არიან ისინი მაღაქიაში, რომელნიც წარმოადგენენ შესაწირავს, „როგორც ძველ დღეებში, როგორც წინა წლებში“. ისინი აღიმართებიან როგორც რწევის შესაწირავი, რომელსაც იხილავს მთელი ქვეყნიერება.

ას ორმოცდაოთხი ათასის გამოღვიძება იწყება შეკრებით, და ეს შეკრება სრულდება ღვთის სიტყვით, რადგან ეზეკიელის მკვდარი ძვლები იკრიბებიან ღვთის სიტყვის მოსმენით, მაშინაც კი, როცა ჯერ კიდევ მკვდარნი არიან. ეზეკიელი წარმოადგენს იმ ადამიანურ იარაღს, რომელიც აუწყებს იმ ცნობას, რომელიც ძვლებს კრებს, როდესაც უფალი მეორედ გამოიწვდის თავის ხელს, რათა შეკრიბოს თავისი ნაშთი. ესაია, იერემია, დანიელი, იოანე და ეზეკიელი ყველა მიუთითებენ იმ ადამიანურ ელემენტზე, რომელიც მკვდარ, გამხმარ ძვლებს გადასცემს საღვთო ცნობას.

მას შემდეგ, რაც ძვლები შეიკრიბება, უფალი აცხადებს ცოდნის ზრდას, რომელიც იხსნება სწორედ მანამდე, ვიდრე გამოცდის ვადა დაიხურება, და ეს ცოდნა წარმოადგენილია როგორც „დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება.“ ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველებაში ის ნათელი, რომელიც იხსნება, არის მესამე ვაი, რომელიც არის აღმოსავლეთის ქარის უწყება, რომელიც ძვლებს სიცოცხლეს შთაბერავს და მიზეზობრივად იწვევს იმას, რომ ისინი დადგნენ, როგორც ძლიერი ლაშქარი. დანიელს რომ ეცხადება ნათელი, არის ის ნათელი, რომელიც მეთერთმეტე თავში ჩრდილოეთის მეფით არის წარმოდგენილი. ეზეკიელი და დანიელი ერთად წარმოადგენენ „დანიელის წინასწარმეტყველების იმ ნაწილს, რომელიც უკანასკნელ დღეებს შეეხება,“ რაც არის (აღმოსავლეთის) ქარისა და (ჩრდილოეთის) მეფის ამბავი.

მაგრამ აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ცნობები შეადრწუნებს მას; ამიტომ გამოვა იგი დიდი რისხვით, რათა მოსრას და სრულიად აღგავოს მრავალნი. დანიელი 11:44.

1856 წელს, უფალმა განიზრახა თავისი ხალხის დაბეჭდვის საქმის დასრულება, მაგრამ ისინი აჯანყდნენ. უწყება, რომლის გამოყენებასაც იგი განიზრახავდა მათი

ლაოდიკიური მდგომარეობიდან გამოსაყვანად, იყო ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამი“. როდესაც უფალმა თავისი ხალხის შეკრება დაიწყო 2023 წლის ივლისში, მან კიდევ ერთხელ წარუდგინა მათ „შვიდი ჟამის“ უწყება და, სხვა საკითხებთან ერთად, გამოავლინა, რომ ანტიტიპურ გამოსყიდვის დღეს იუბილეს საყვირს უნდა ეხმიანა, და ამავე დროს მეშვიდე საყვირსაც უნდა ეხმიანა. იუბილეს საყვირი „შვიდი ჟამის“ სიმბოლოა, ხოლო მეშვიდე საყვირი — მესამე ვაება. როდესაც მიქაელი ჩამოვიდა დანიელის წიგნის მეათე თავში, დანიელი წარმოადგენდა მათ, ვინც იღებს იმათ გამოცდილებას, ვინც ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის ლოცვას ლოცულობს, და მათ, ვინც ცდილობს გაიგოს დანიელის წიგნის მეორე თავის წინასწარმეტყველური საიდუმლო.

დანიელი წარმოადგენს მათ, ვინც შეკრებილ იქნენ ღვთის ხმით და შემდეგ დგანან თავიანთ ფეხებზე, განმტკიცებულნი, რათა აღმოსავლეთისა და ჩრდილოეთის უწყება იქადაგონ. ისინი ამ უწყებას ქადაგებენ მოახლოებულ საკვირაო კანონის დადგომამდე. იმ ლაშქრის აღდგენის პროცესი წინასწარმეტყველების მეტად დაწვრილებითი თემაა, ხოლო ის მომენტი, როდესაც ღვთაებრიობა იწყებს კაცობრიობასთან შეერთებას ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის აღსრულებაში, დაიწყო იმ ისტორიაში, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლში. დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველი მუხლიდან მეთექვსმეტე მუხლამდე წარმოდგენილი ისტორია ავსებს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას, ესე იგი, „დანიელის წინასწარმეტყველების იმ ნაწილს, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება.“

როდესაც დავიწყებთ დანიელის მეთერთმეტე თავის ცამეტიდან თხუთმეტე მუხლების განხილვას, რომელთა პირველი აღსრულება ძვ. წ. 200 წელს პანიუმის ბრძოლაში მოხდა, არსებითია ამ მუხლების მნიშვნელობის გაგება. პანიუმი სამი მარიონეტული ომიდან მესამეა. პირველი ბრძოლა 1989 წელს პაპობისა და მისი მარიონეტული ჯარის — შეერთებული შტატების — გამარჯვებით დასრულდა. მომდევნო ბრძოლაში, რომელიც წარმოდგენილია მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებით და რომლის აღსრულებაც რაფიას ბრძოლით მოხდა, სამხრეთის მეფე (რუსეთი) დაამარცხებს ჩრდილოეთის მეფესა და მის მარიონეტულ ჯარს უკრაინაში. მესამე ბრძოლა პირველი მსგავსად იქნება: პაპობა (ჩრდილოეთის მეფე) გაიმარჯვებს კომუნიზმზე (გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია) თავისი მარიონეტული ჯარით (შეერთებული შტატებით). მაგრამ მესამე მარიონეტული ომი, რომელიც პანიუმის ბრძოლაა, ასევე დაიწყებს მესამე მსოფლიო ომს.

ამ კვლევას გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში.

როგორც ბორბლისმაგვარი სირთულეები ქერუბიმთა ფრთებქვეშ არსებული ხელის ხელმძღვანელობის ქვეშ იყო, ასევე ადამიანური მოვლენების რთული მსვლელობაც ღვთაებრივი კონტროლის ქვეშ არის. ერთა შორის შუღლისა და მღელვარების შუაგულშიც, იგი, რომელიც ქერუბიმებზე ზის, კვლავაც წარმართავს დედამიწის საქმეებს.

ერთიმეორის მიყოლებით, მათთვის განსაზღვრულ დროსა და ადგილს დაპყრობილი ერების ისტორია, რომლებიც შეუცნობლად მოწმობდნენ იმ

ჭემმარიტებას, რომლის მნიშვნელობაც თავად არ უწყოდნენ, ჩვენთან მეტყველებს. ყოველი ერისა და ყოველი დღევანდელი ადამიანისათვის ღმერთს თავისი დიდი გემის ფარგლებში ადგილი აქვს მინიჭებული. დღეს ადამიანები და ერები იზომებიან საწონით იმის ხელში, ვინც არასოდეს ცდება. ყველა საკუთარი არჩევანით წყვეტს თავის ხვედრს, ხოლო ღმერთი ყოველივეს წარმართავს თავისი განზრახვების აღსასრულებლად.

„ისტორია, რომელიც დიდმა მე ვარ-მ თავის სიტყვაში აღნიშნა, წინასწარმეტყველურ ჯაჭვში რგოლის რგოლთან შეერთებით, წარსულის საუკუნოებიდან მომავლის საუკუნოებამდე, გვამცნობს, სად ვიმყოფებით დღეს საუკუნეთა მსვლელობაში და რას შეიძლება ველოდეთ მომავალ დროში. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ წინასწარ გამოაცხადა, რომ უნდა აღსრულებულიყო დღევანდელ დრომდე, ისტორიის ფურცლებზეა აღბეჭდილი, და შეგვიძლია დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ მოსახდენია, თავისი წესრიგით აღსრულდება.“

„ყოველი მიწიერი სამეფოს საბოლოო დამხობა ცხადად არის ნაწინასწარმეტყველები ჭემმარიტების სიტყვაში. წინასწარმეტყველებაში, რომელიც წარმოითქვა მაშინ, როდესაც ღვთისგან განაჩენი გამოცხადდა ისრაელის უკანასკნელი მეფის მიმართ, მოცემულია ეს უწყება:“

„ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოიხსენი ტიარა და მოიხადე გვირგვინი: ... აღამაღლე მდაბალი და დაამდაბლე მაღალი. გადავაბრუნებ, გადავაბრუნებ, გადავაბრუნებ მას; და აღარ იქნება, ვიდრე მოვა იგი, ვისიც ეს სამართლიანად არის; და მივცემ მას.“ ეზეკიელი 21:26, 27.

ისრაელიდან მოხსნილი გვირგვინი რიგრიგობით გადავიდა ბაბილონის, მიდია-სპარსეთის, საბერძნეთისა და რომის სამეფოებზე. ღმერთი ამბობს: „აღარ იქნება იგი, ვიდრე არ მოვა ის, ვისიც უფლებაა; და მე მივცემ მას მას.“

„ის დრო მოახლოებულია. დღეს ჟამთა ნიშნები გვამცნობენ, რომ ჩვენ დიდი და საზეიმო მოვლენების ზღურბლზე ვდგავართ. ჩვენს სამყაროში ყოველივე მღელვარებაშია. ჩვენს თვალწინ სრულდება მაცხოვრის წინასწარმეტყველება იმ მოვლენების შესახებ, რომლებიც მის მოსვლას უნდა უძღოდეს წინ: „გაიგონებთ ომებსა და ომების ხმებს.... აღდგება ერი ერის წინააღმდეგ და სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ; და იქნება შიმშილობები, სნეულებანი და მიწისძვრანი სხვადასხვა ადგილას.“ მათე 24:6, 7.

აწმყო დრო ყველა ცოცხლისათვის უაღრესად დიდი ინტერესის ჟამია. მმართველნი და სახელმწიფო მოღვაწენი, ნდობისა და ძალაუფლების თანამდებობებზე მდგომნი, ყველა ფენის მოაზროვნე კაცი და ქალნი, თავიანთ ყურადღებას ჩვენს ირგვლივ მიმდინარე მოვლენებს აპყრობენ. ისინი აკვირდებიან იმ დაძაბულ და დაუდგრომელ ურთიერთობებს, რომლებიც ერებს შორის არსებობს. ისინი ხედავენ იმ დაძაბულობის სიმძაფრეს, რომელიც ყოველ მიწიერ ელემენტს იპყრობს, და აცნობიერებენ, რომ რაღაც დიდი და გადამწყვეტი უნდა მოხდეს — რომ მსოფლიო უდიდესი კრიზისის ზღვარზე დგას.

„ანგელოზები ახლა აკავებენ შფოთის ქარებს, რათა ისინი არ დაუბერონ, ვიდრე ქვეყნიერება არ გაფრთხილდება მის მოახლოებულ დაღუპვაზე; მაგრამ ქარიშხალი იკრიბება, მზად არის, რომ დაატყდეს დედამიწას; და როცა ღმერთი უბრძანებს თავის ანგელოზებს, მოუშვან ქარები, ისეთი სურათი გადაიშლება შფოთისა, როგორსაც ვერავითარი კალამი ვერ აღწერს.

„ბიბლია და მხოლოდ ბიბლია გვაძლევს ამ საკითხთა სწორ ხედვას. აქ არის გამოცხადებული ჩვენი სამყაროს ისტორიის დიადი საბოლოო სცენები, მოვლენები, რომლებიც უკვე წინასწარ ჰფენენ თავიანთ ჩრდილებს, რომელთა მოახლოების ხმასაც დედამიწის ძრწოლა და ადამიანთა გულების შიშით მოდრეკა მოაქვს.“

„აჰა, უფალი აოხრებს ქვეყანას, აცარიელებს მას, პირს უცვლის და გაფანტავს მის მცხოვრებთ.... მათ დაარღვიეს რჯული, შეცვალეს დადგენილება, გატეხეს საუკუნო აღთქმა. ამიტომ შეჰამა წყევლამ ქვეყანა და გაპარტახდნენ მასში მცხოვრებნი.... დაფდაფთა მხიარულება შეწყდა, მხიართა ჟრიამული დასრულდა, ქნართა სიხარული შეწყდა.“ ესაია 24:1–18.

„ვაი იმ დღეს! რადგან ახლოს არის უფლის დღე, და იგი მოვა, როგორც დაღუპვა ყოვლადძლიერისაგან.... თესლი დაღპა თავის გუნდრუკთა ქვეშ, საბელღები გაპარტახდა, ბელღები დაინგრა, რადგან მარცვალი გახმა. როგორ გმინავენ პირუტყვნი! ძროხის ფარები შეძრწუნებულნი არიან, რადგან სამოვარი არა აქვთ; და ცხვრის ფარებიც გაუდაბურდა.“ „ვაზი გახმა და ლელვი დაჰკნა; ბროწეულის ხე, ფინიკის ხეც, და ვაშლის ხეც, მინდვრის ყველა ხესთან ერთად, გახმა, რადგან სიხარული გახმა ადამიანთა ძეთაგან.“ იოელი 1:15–18, 12.

„გული მიკვდება ჩემს შიგნით; ... ვერ ვდუმვარ, რადგან შენ მოისმინე, ო ჩემო სულო, საყვირის ხმა, ომის განგაში. დაღუპვას დაღუპვაზე ღაღადებენ, რადგან მთელი ქვეყანა გაპარტახებულია.“

„ვიხილე მიწა, და, აჰა, იყო უსახური და ცარიელი; და ცანი — და მათ არ ჰქონდათ ნათელი. ვიხილე მთები, და, აჰა, ირყეოდნენ, და ყოველნი ბორცვნი მსუბუქად იძვროდნენ. ვიხილე, და, აჰა, არ იყო კაცი, და ცის ყველა ფრინველი გაფრენილი იყო. ვიხილე, და, აჰა, ნაყოფიერი ადგილი უდაბნოდ იყო ქცეული, და მისი ყველა ქალაქი დანგრეული იყო.“ იერემია 4:19, 20, 23–26.

„ვაი! რადგან ის დღე დიდია, და მისი მსგავსი არ არის; ეს არის იაკობის გასაჭირის ჟამი, მაგრამ იგი გადარჩება მისგან.“ იერემია 30:7. აღზრდა, 178–181.